

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK852/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. P. (1)	w dniu 03 lutego 2018 roku około godziny 12:15 w W. na skrzyżowaniu ulic (...)umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 ustawy prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (I	

		próba 0,47 mg/l; II próba 0,45 mg/l; III próba 0,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem marki L. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, to jest o czyn z art. 178a § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
kierowanie samochodem marki L. (...) o nr rej. (...) przez M. P. (1) na ul. (...) w W.	wyjaśnienia M. P. (1)	53,98-99, 187-189	
zeznania M. M. (1)	8v-9, 190		
zeznania Ł. W.	13v-15, 190-191		
zeznania M. S.	17v-18,191		
stwierdzenie stanu nietrzeźwości M. P. (1) jako kierującego pojazdem mechanicznym o następujących wartościach alkoholu w wydychanym powietrzu: I próba 0,47 mg/l; II próba 0,45 mg/l, III próba 0,46 mg/l	protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania urządzenia pomiarowego	5-7	
zatrzymanie M. P. (1) w dniu 3 lutego 2018 r.	protokół zatrzymania osoby	2	
Pozytywna opinia o oskarżonym w miejscu zamieszkania i prowadzenie ustabilizowanego trybu życia, w tym pozyskanie tytułów ratownika	wywiad środowiskowy	242-243	

zaświadczenia o ukończeniu kursów ratownictwa	100		
Dotychczasowa niekaralność oskarżonego	informacja z KRK	179, 264	
1.1.2.	M. P. (1)	w dniu 3 lutego 2018 roku w siedzibie (...) Pogotowia ratunkowego w W. przy ul. (...) zabrał w celu krótkotrwałego użycia samochód marki L. (...) o nr rej. (...) o wartości około 10.000 złotych, pokonując zabezpieczenie w/wym pojeździe będąc osobą nieupoważnioną, poprzez jego otwarcie przy użyciu oryginalnych kluczyków, czym działał na szkodę (...), to jest o czyn z art. 289 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Zabranie pojazdu należącego do Stołecznego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego marki L. (...) o nr rej. (...)	wyjaśnienia M. P. (1)	53,98-99, 187-189	
zeznania J. K.	55v-56,209-210		
zeznania P. B.	38		
Użycie samochodu należącego do (...) przez M. P. (1) celem udania się do Komisariatu Policji celem zgłoszenia kradzieży	wyjaśnienia M. P. (1)	187	

na jego szkodę portfela wraz z dokumentami			
zeznania J. K.	55v-56,209-210		
zeznania D. C.	276		
Pełnienie przez M. P. (1) funkcji zastępcy kierownika (...), którym w dacie czynu był S. G.	wyjaśnienia M. P. (1)	53,98-99, 187-189	
zeznania S. G.	32-33		
Uprawnienie M. P. (1) do kierowania samochodami służbowymi, uwidocznienie tej informacji na kartce umieszczonej w siedzibie	zeznania P. B.	204	
zeznania B. K.	285		
zeznania E. J.	302		
Podjęcie Uchwały nr 29/Z- (...) z dnia 28 września 2010 r. w sprawie upoważnienia do kierowania sprzętem obligującej do utworzenia listy osób uprawnionych oraz nieutworzenie takiej listy	Regulamin (...) WOPR	223-227	
Uchwała nr 29/Z- (...) z dnia 28 września 2010 r. w sprawie upoważnienia do kierowania sprzętem	228		
Pismo (...)	266		
Brak sformalizowanych procedur przy pobieraniu	wyjaśnienia M. P. (1)	53,98-99, 187-189	

samochodów służbowych, niewypełnianie kart pojazdu, przechowywanie kluczy do aut w szafce "zamykanej" taśmą			
zeznania P. B.	204		
zeznania S. G.	206-208		
zeznania D. C.	275-277		
zeznania M. P. (2)	281-283		
zeznania M. K.	283-284		
zeznania M. B.	303-304		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. P. (1)	w dniu 3 lutego 2018 roku w siedzibie (...) Pogotowia ratunkowego w W. przy ul. (...) zabrał w celu krótkotrwałego użycia samochód marki L. (...) o nr rej. (...) o wartości około 10.000 złotych, pokonując zabezpieczenie w/wym pojazdu będąc osobą nieupoważnioną, poprzez jego otwarcie przy użyciu oryginalnych kluczyków, czym działał na szkodę (...), to jest o czyn z art. 289 § 2 kk	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Pokonanie jakiegokolwiek zabezpieczenia pojazdu przed nieuprawnionym użyciem	wyjaśnienia M. P. (1)	53,98-99, 187-189	
zeznania J. K.	55v-56,209-210		
Zgłoszenie jakiegokolwiek sprzeciwu obecnego w siedzibie (...) kierownika S. G. wobec użycia przez M. P. (1) samochodu służbowego	wyjaśnienia M. P. (1)	53,98-99, 187-189	
zeznania P. B.	204		
zeznania S. G.	206-208		
zeznania D. C.	275-277		
zeznania M. T.	279		
Istnienie sformalizowanej procedury użycia samochodu służbowego	zeznania P. B.	204	
zeznania S. G.	206-208		
zeznania D. C.	275-277		
1.Ocena DOWOdów			
o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

1.1.1	protokół zatrzymania osoby	dokument sporządzony w przewidzianej do tego formie, przez osobę do tego uprawnioną	
protokół badania stanu trzeźwości wraz ze świadectwem wzorcowania urządzenia pomiarowego	dokument sporządzony w przewidzianej do tego formie, przez osobę do tego uprawnioną		
zeznania Ł. W.	Zeznania spójne i rzeczowe, w pełni korelujące z zeznaniami świadków M. M. (1) i M. S. oraz dowodami z dokumentów w postaci protokołu zatrzymania i protokołu badania stanu trzeźwości		
zeznania M. M. (1)	zeznania spójne i rzeczowe, świadek w sposób logiczny zrelacjonowała zaobserwowane przez siebie zdarzenie, które widziała z okien komisariatu Policji		
zeznania M. S.	zeznania spójne i rzeczowe, w pełni korelujące z protokołem badania stanu trzeźwości		
1.1.2	wyjaśnienia M. P. (1)	wyjaśnienia są spójne, oskarżony nie kwestionował faktu wzięcia samochodu celem podjechania na komendę, aby zgłosić kradzież portfela, opisał też w sposób szczegółowy, jak wyglądała kwestia korzystania z samochodów służbowych i ze sprzętu,	

w jaki sposób były przechowywane kluczyki od aut i dokumenty, okoliczności te potwierdzili też świadkowie, którzy w tamtym czasie pracowali na rzecz (...). Jedynie osoby, dla których brak takiego sformalizowanego korzystania z samochodów służbowych, mógłby rzutować na ich odpowiedzialność, czy też chociażby stawiał ich w negatywnym świetle, twierdziły inaczej. Świadek S. G. (w czasie przesłuchania na etapie postępowania przygotowawczego) nie tylko, że twierdził, że wydał wyraźny zakaz wzięcia samochodu, ale także, że kluczyki te miałyby się znajdować w zamkniętej szafce, podpierał się też zapisami regulaminu, przy czym - jak ustalono w trakcie postępowania sądowego - żadne szczegółowe listy osób na podstawie zapisów statutowych nie zostały uchwalone. Co więcej twierdzenia świadka S. G., że akurat 3 lutego 2018 r. miałyby dojść do zamontowania zamykanej na klucz szafki, stoją nie tylko w opozycji do zeznań innych osób, ale także kłócą się z doświadczeniem życiowym, gdyż właśnie tego typu zdarzenia, jak z udziałem M. P. (1), skłaniają osoby zarządzające do podjęcia działań naprawczych bądź

		<p>korygujących dotychczasową, niewłaściwą praktykę.</p> <p>Należy również wskazać, że świadek P. B., jako prezes (...), odpowiedzialny za właściwe wykorzystanie mienia należącego tej jednostki, wiedzę o tym, że M. P. (1) miał być wydany wyraźny zakaz wzięcia samochodu i że M. P. (1) miał rzekomo wyłamać drzwiczki od szafki, w której znajdowały się kluczyki do auta, powziął od S. G.. Takie informacje zostały mu przez niego przekazane jednakże dopiero po tym, jak policja poinformowała o zatrzymaniu M. P. (1)</p>	
<p>zeznania P. B.</p>	<p>Świadek wiedzę co do okoliczności wzięcia samochodu przez M. P. (1) miał wyłącznie od S. G., kierownika grupy interwencyjnej, zainteresowanego przedstawieniem siebie jako osoby sprzeciwiającej się użyciu samochodu służbowego do celów "pozastatuowych".</p> <p>Świadek nie rozmawiał na temat tego zdarzenia bezpośrednio z M. P. (1). W tym zatem względzie jego relacje były warunkowane tym, w jaki sposób sytuację tę przedstawił S. G. i M. T. - osoba odpowiedzialna za sprzęt w (...), przez innych nazywana "sprzętowym".</p>		

zeznania M. P. (2)	zeznania rzeczowe, spójne, spontaniczne i swobodne, korelujące z zeznaniami M. K., potwierdzające fakt niesformalizowanego korzystania z samochodów służbowych, jak również przechowywania kluczy w niezamykanej szafce	
zeznania M. K.	zeznania rzeczowe, spójne, spontaniczne i swobodne, korelujące z zeznaniami M. P. (2), potwierdzające fakt niesformalizowanego korzystania z samochodów służbowych, jak również przechowywania kluczy w niezamykanej szafce	
zeznania J. K.	zeznania spójne i rzeczowe, świadek towarzyszył oskarżonemu w czasie jazdy na komisariat, potwierdził też okoliczności odnoszące się do sposobu przechowywania kluczy do aut, swobodnego dostępu do tych kluczy, jak również potwierdził fakt, że tuż przed komisariatem, jak i po wyjściu M. P. (1) z komisariatu przesiadł się na miejsce kierowcy, przy cofaniu auta uszkodził inny stojący pojazd, wskutek czego M. P. (1) ponownie usiadł na miejscu kierowcy.	
zeznania D. C.	zeznania rzeczowe, spójne i logiczne, potwierdzające, że nikt oskarżonemu zakazał użycia samochodu służbowego, dostęp do kluczy i dokumentów od	

	aut był swobodny dla osób pracujących w ośrodku,		
zeznania B. K.	zeznania spójne i logiczne, swobodne, niesprzeczne z zeznaniami M. P. (2) i M. K., potwierdzające okoliczność uprawnienia M. P. (1) do prowadzenia samochodów służbowych, co koresponduje z wyjaśnieniami oskarżonego		
zeznania M. B.	zeznania rzeczowe, spójne, spontaniczne i swobodne, korelujące z zeznaniami M. K., M. P. (2), potwierdzające fakt niesformalizowanego korzystania z samochodów służbowych, jak również przechowywania kluczy w niezamykanej szafce		
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	zeznania S. G.	Twierdzenia świadka w zakresie tego, czy wyraźnie i stanowczo zakazał M. P. (1) wzięcia samochodu nie są przekonujące zważywszy na swobodną atmosferę, niesformalizowane i bardzo luźne wzajemne relacje koleżeńskie -	

świadek zeznał, że "M. miał powiedzieć "biorę landka", na co świadek miał odpowiedzieć leżąc na łóżku w dyżurce: "chyba żartujesz, nie ma takiej opcji". Twierdzenia świadka co do wypowiedzenia wyraźnego zakazu są w tych okolicznościach mocno przesadzone. Istotne jest tu również to, że powodem, dla którego miałby nie godzić się na skorzystanie z tego samochodu, było podejrzenie, że M. P. (1) może być jeszcze w stanie nietrzeźwości po ubiegło nocnej imprezie.

Według twierdzeń S. G. osobami, które miały być obecne w czasie jego rozmowy z M. P. (1) i słyszeć ten wyraźny zakaz wzięcia auta, był J. K. i D. C. (k. 43), co jest sprzeczne z tym co zeznały te osoby, J. K., który stwierdził bowiem, że dopiero po zdarzeniu miał się dowiedzieć, że "dowódca miał zakazać M. wzięcie tego samochodu" (k. 55v), D. C. również nie potwierdziła, aby była świadkiem takiej wypowiedzi, przyznała natomiast, że M. P. (1) prosił ją o użyczenie komputera, żeby sprawdzić stan konta, jak również to, że M. P. (1) zasygnalizował, że jedzie na komendę, że zabiera ze sobą J. K., a w tym czasie S. G. miał być cały

czas obecny "siedząc na łóżku" (k. 62v)

Składając zaś zeznania w toku postępowania sądowego S. G. (k. 206-207) wskazał, że nawet nie zauważył, że M. P. (1) wyszedł, że nie ma go na terenie ośrodka, tym samym nielogiczne jest, aby miał wydawać oskarżonemu wyraźny zakaz użycia samochodu w celu podjechania na komisariat.

Co więcej świadek nie pamiętał faktu, aby zakazał M. P. (1), wzięcia kluczyków od auta,

Nie są też wiarygodne twierdzenia świadka z etapu postępowania przygotowawczego co do tego, że szafka, w której przechowywane były klucze, była zamykana na klucz i że stan ten obowiązywał od początku dnia 3 lutego 2018 r. W ocenie Sądu, to polecenie zamykania kluczy w szafce wydane przez P. B. z pewnością zostało wydane, ale powodem, dla którego tak się stało, było właśnie to zdarzenie z udziałem M. P. (1). O tym, że szafka ta w chwili zabierania kluczy przez M. P. (1) nie była zamknięta na klucz, świadczą też pośrednio niespójne w tym zakresie zeznania S. G., który z jednej strony opisuje sytuację, w której miano właśnie akurat w dniu 3 lutego 2018 r.

założyć szafkę z zamkiem (k. 42v), po czym w dalszej części tych zeznań opisywał, jak to podszedł do szafki w obecności funkcjonariuszy i ściągnął taśmę, i wtedy właśnie miał stwierdzić brak kluczyków (k. 43). Gdyby istotnie tak miało być, to już sam fakt dostrzeżenia taśmy, która notabene była poprzednio formą zamknięcia drzwiczek, aby się same nie otwierały, byłaby dla świadka sygnałem, że doszło do sforsowania zamka. Należy również zwrócić uwagę na zeznania świadka z postępowania sądowego, gdzie wprost stwierdził, że tak szafka na klucze to była tzw. "stara apteczka", nie pamiętał, czy zamek w niej działał, czy też nie. Istotne jest też to, że to M. T., jako tzw. "sprzętowy", czyli osoba odpowiedzialna za sprzęt, miał zrobić porządek z tą szafką jakiś miesiąc przed zdarzeniem z dnia 3 lutego 2018 r. (k. 207). Twierdzenia zatem, jakoby szafka ta została wymieniona akurat rano 3 lutego 2018 r. przed zabraniem kluczy przez M. P. (1), sprzeczne są nie tylko z tym, co podaje sam oskarżony, negujący taki fakt, czy też J. K., ale także S. G., spontanicznie relacjonujący przyjęte formy przechowywania kluczy. Niewątpliwie zaś M. T. jako osoba odpowiedzialna za nadzór za sprzętem

		zainteresowana była taką właśnie wersją wydarzeń, która nie stawiałaby go w złym świetle i nie ujawniała jego zaniedbań.
zeznania M. T.	<p>Twierdzenia świadka co do tego, że kluczyki do samochodów służbowych przechowywane były w zamkniętej szafce, podkreślającego sformalizowane procedury udostępniania i korzystania z tych samochodów sprzeczne są z zeznaniami świadków oraz wyjaśnieniami oskarżonego. Powyższe jest uzasadnione - zdaniem Sądu - chęcią uniknięcia ujawnienia okoliczności, które negatywnie wpływałyby na ocenę świadka jako pracownika odpowiedzialnego za powierzony sprzęt. Znamienne jest natomiast to, że świadkowie, którzy nie pełnią już funkcji w (...) i których sytuacja nie jest uzależniona od tego, jakiej treści złożą zeznania, i czy obecny na sali rozpraw prezes Stowarzyszenia poweźmie wiedzę co do sposobu funkcjonowania ośrodka w czasie jego nieobecności, w sposób swobodny relacjonowali, jak w praktyce wyglądało korzystanie ze sprzętu i że zdarzały się odstępstwa od przyjętej praktyki informowania o użyciu tego sprzętu, jak również wykorzystaniu go do</p>	

	<p>nie tylko do celów statutowych.</p> <p>W odniesieniu do zeznań M. T. (k. 279) zauważyć należy, że świadek ten wypytywał S. G. odnośnie tego, czy ten udzielił zgody M. P. (1) na użycie pojazdu, na co pytany odpowiadał mu wymijająco. Gdyby zatem miało być tak jak zeznawał podczas pierwszego przesłuchania S. G., że rzekomo stanowczo miał się temu sprzeciwić, to z pewnością nie udzielałby M. T. wymijających odpowiedzi. W tym zatem zakresie zeznania M. T. wspierają twierdzenia M. P. (1) co do tego, że nie spotkał się ze sprzeciwem co do użycia przez niego auta służbowego.</p>	
zeznania E. J.	<p>Twierdzenia świadka bardzo ogólnikowe, przy czym podobnie jak w przypadku M. T. świadek, wprawdzie korzysta obecnie z urlopu macierzyńskiego, niemniej nadal pozostaje w stosunku pracy z (...), stąd wyraźnie usztywnienie świadka w przedstawianiu okoliczności, w jakich korzystano z pojazdów służbowych, podkreślanie, że każdorazowo należało pytać prezesa stowarzyszenia lub M. T. o zgodę, jak też twierdzenie, że samochody te były wykorzystywane</p>	

	wyłącznie w celach statutowych.		
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Art. 178a § 1 kk penalizuje prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, a zatem po drodze publicznej, jaką jest ulica (...) w W., w stanie nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości definiuje art.115 § 16 pkt 2 kk, w którym wskazuje się, że stan ten zachodzi w sytuacji, gdy zawartość alkoholu w 1 dm ³ wydychanym powietrzu przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	II	M. P. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Odpowiedzialność karną na podstawie art. 289 § 1 kk ponosi osoba, która zabiera cudzy pojazd mechaniczny w celu krótkotrwałego użycia. Dyspozycja tego przepisu wskazuje, że aby doszło do zrealizowania znamion tego przestępstwa musi dojść do bezprawnego wyjęcia rzeczy spod władztwa dotychczasowego posiadacza wbrew jego			

woli. Pojazd taki nie może być we władaniu osoby, która następnie taki pojazd chociażby wbrew woli właściciela użyła. Nie może być uznane za zabór działanie w stosunku do rzeczy, która znajduje się zatem we władaniu sprawcy np. z tytułu przechowania (tak postanowienie SN z dnia 19 lutego 2009 r. VKK 380/o8). M. P. (1), pełniąc natomiast funkcję zastępcy kierownika grupy interwencyjnej, był uprawniony do korzystania z pojazdów służbowych, miał do nich swobodny dostęp, oczywiście w celach statutowych, niemniej pojazdy te były w jego władaniu nawet w czasie, gdy nie pełnił dyżuru. Była to sytuacja niesformalizowana, niemniej akceptowana, opierająca się na zaufaniu. Nie pozwala to jednak na uznanie, że doszło do wyjęcia spod władztwa uprawnionego samochodu służbowego, gdyż te samochody pozostawały we władaniu oskarżonego, który winien był jednakowoż używać ich do celów statutowych. Takie jednak użycie nie stanowi o realizacji znamion przestępstwa z art. 289 § 1 kk.

Tym bardziej nie można przypisać oskarżonemu przestępstwa z art. 289 § 2 kk, albowiem odpowiedzialności na

tej podstawie podlega sprawca czynu opisanego w jego formie podstawowej w § 1, przy czym dodatkowo dokonującym zabezpieczenie pojazdu przed jego użyciem przez osobę nieupoważnioną. Przeprowadzone postępowania dowodowe wykazało, że w dacie, kiedy oskarżony postanowił skorzystać z samochodu służbowego, w ośrodku nie było jeszcze zabezpieczenia w postaci zamkniętej szafki, w której miałyby być przechowywane klucze i dokumenty pojazdów, tym samym nie mógł on w tej dacie pokonywać żadnych zabezpieczeń.

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P. (1)	I	I	na podstawie art. 178a § 1 kk skazuje go, a na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 kk oraz art. 35 § 1 kk wymierzono karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na

cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym

Jako okoliczność obostrzającą uwzględniono stopień stanu nietrzeźwości znacznie przewyższającą granicę uznania czynu za przestępstwo, jak również okoliczności popełnienia tego czynu, a mianowicie dopuszczenie się prowadzenia pojazdu w czasie dużego natężenia ruchu ulicznego, a także pełną świadomość tego, że stan oskarżonego nie pozwalał mu nie tylko na prowadzenie pojazdu, ale także na złożenie zeznań w sprawie, w której na komisariat Policji przyjechał. Okolicznością obostrzającą była też waga naruszonych przez oskarżonego reguł ostrożności, który chcąc niepostrzeżenie odjechać z komendy Policji po stwierdzeniu, że jest w stanie nietrzeźwości powierzył samochód do prowadzenia osobie nie tylko nie posiadającej uprawnień do kierowania pojazdami, ale dodatkowo osobie nieletniej.

Jako okoliczności łagodzące uwzględniono natomiast dotychczasową niekaralność oskarżonego i jego pozytywną opinię w miejscu zamieszkania.

Wymiar godzin w stosunku miesięcznym ustalono na poziomie

			<p>pozwalającym oskarżonemu na wykonywanie pracy zarobkowej, jak też realizowanie obowiązków rodzinnych.</p>
M. P. (1)	III	I	<p>na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 3 kk orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat i nałożono na oskarżonego obowiązek zwrotu dokumentu uprawniającego go do prowadzenia pojazdów</p> <p>Środek karny orzeczono w ustawowym dolnym wymiarze wobec okazania przez oskarżonego krytycznego stosunku do popełnionego czynu</p>
M. P. (1)	IV	I	<p>na podstawie art. 43a § 2 kk zasądzono od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy</p> <p>Postpenitencjarnej kwotę 5.000 złotych tytułem świadczenia pieniężnego</p> <p>Kwota tego świadczenia orzeczona została także w ustawowej dolnej granicy z uwagi na krytyczną ocenę popełnionego przez oskarżonego czynu,</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P. (1)	V	I	na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w sprawie od dnia 3 lutego 2018 roku od godziny 12:15 do dnia 4 lutego 2018 roku do godziny 14:54
1.inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
<p>Zastosowanie wobec M. P. (1) dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania o czyn z art. 178a § 1 kk, mimo jego uprzedniej niekaralności, byłoby niezasadne, albowiem stopień społecznej szkodliwości tego czynu był znaczny. Stan nietrzeźwości przekraczał blisko dwukrotnie próg określony w art. 115</p>			

§ 16 kk, dodatkowo o wysokim stopniu społecznej szkodliwości czynu świadczyły także okoliczności, w jakich oskarżony prowadził pojazd w ruchu lądowym, a mianowicie w centrum dużego miasta, w godzinach dużego natężenia ruchu, po tym jak powziął wiedzę, że jego stan nie predestynuje go nawet do złożenia w komisariacie Policji zawiadomienia o przestępstwie popełnionym na jego szkodę. Dodatkowo chcąc uniknąć ujawnienia faktu przyjechania na komisariat Policji samochodem i niepostrzeżonego odjechania stamtąd powierzył pojazd do prowadzenia osobie nieletniej, nie posiadającej uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Okazywana skrucha i krytyczny stosunek do popełnionego czynu nie są wystarczającymi przesłankami, aby w takich okolicznościach rozważyć warunkowe umorzenie postępowania.

1.Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

VI

Sytuacja rodzinna i materialna oskarżonego, osiągającego nieznaczne dochody, nie pozwala na

	uznanie, że obciążenie go kosztami postępowania za przypisany mu czyn, nie nastąpiłoby z narażeniem go na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.	
1.Podpis		